

استعاره های هستی شناختی در دست نوشته های کودکان

محل انتشار:

فصلنامه پازند, دوره 7, شماره 22 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

علی معصومی – دانشجوی کارشناسی ارشد زبان شناسی همگانی، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

مریم کردبچه - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان شناسی همگانی، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

خلاصه مقاله:

استعاره در معنی شناسی شناختی، ساز و کار بنیادی تفکر و زبان است که مطالعه بازنمود های زبانی آن، اطلاعات مهمی درباره مهمترین عملکردهای ذهنی به دست می دهد. از آنجا که همواره مطالعه داده های سال های نخستین فراگیری و رشد زبان، اطلاعات مهمی برای زبانشناسان شناختی به دست می دهد، نگارندگان این مقاله بر آن شدند تا به بسامد و تنوع استعاره های مشاختی، که یکی از انواع استعاره های مفهومی است، در دست نوشته های کودکان بپردازند. نکته حائز اهمیت در انتخاب پیکره داده ها از سوی نگارندگان آن بود که پژوهش درباره استعاره های مشاختی در دست نوشته های کودکان می تواند بیانگر چگونگی به کارگیری و بازنمود این سازوکار نزد کودکان باشد. به منظور دست یافتن به هدف پژوهش حاضر، ۶۰ نمونه از دست نوشته های کودکان را شامل قصه، نامه، خلاصه نویسی، شعر و ...) از مجموعه عروسک سخنگو[۱] انتخاب شد. با مطالعه دست نوشته ها، جمله های حاوی استعاره های مفهومی هستی شناختی استخراج گردید که پیکره داده ها را تشکیل می داد. آنگاه حوزه هایی که مبنای شکل گیری این استعاره ها قرار گرفته است مشخص شد و بر این اساس بازنمودهای زبانی استعاره های است. نتایج این پژوهش می تواند از میزان به کار گیری استعاره های مفهومی هستی شناختی از سوی کودکان ارائه شد که مبین گرایش یا عدم گرایش شناختی آنها به کاربرد چنین استعاره های بربسامد مفهوم سازی و نشانه هایی از بازنمود عواطف و عناصر فرهنگی از سوی کودکان ارائه دهد. [۱] – ماهنامه ادبی، هنری، فرهنگی که دست نوشته های ارسالی کودکان را چاپ می کند.

كلمات كليدى:

زبان شناسی شناختی, معنی شناسی شناختی, استعاره مفهومی, استعاره هستی شناختی, دست نوشته های کودکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/2028894

